

Nr. 997/C/1348/III-5/2021

CONCLUZII

formulate de procuror în cauza nr.1629/1/2021

*a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea
unor chestiuni de drept în materie penală, având ca obiect
rezolvarea de principiu a următoarei chestiuni de drept :*

***"Dacă dobânzile și penalitățile se aplică la prejudiciul produs prin comiterea
faptei, majorat cu 20% din baza de calcul sau dobânzile și penalitățile
se calculează doar la prejudiciul produs prin comiterea faptei"***

I. Situația juridică premisă care a generat problema de drept supusă dezlegării

Cauza în care s-a solicitat dezlegarea chestiunii de drept are ca obiect apelurile formulate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Ialomița și inculpați împotriva sentinței penale nr.153 din 30 septembrie 2020, pronunțată de Tribunalul Ialomița în dosarul nr.1059/98/2018.

Prin hotărârea menționată, **prima instanță a dispus următoarele :**

A fost respinsă cererea formulată de inculpați, prin apărător, de dispunere a achitării în temeiul art.396 alin.5 din Codul de procedură penală raportat la art.16 lit.a și lit.b teza a II-a din același cod.

A fost respinsă cererea formulată de inculpați, prin apărător, de aplicare a dispozițiilor art.10 din Legea nr.241/2005.

A. În baza art.396 alin.1 și 2 din Codul de procedură penală raportat la art.9 alin.1 lit.c și alin.2 din Legea nr.241/2005 (forma în vigoare la

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

data comiterii faptelor, 2010 - 2012), cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal anterior, art.74 alin.1 lit.b din Codul penal anterior, combinat cu art.76 alin.1 lit.c din Codul penal anterior și art.5 din Codul penal, a fost condamnat inculpatul la pedeapsa principală de 1 an și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată.

În baza art.71 din Codul penal anterior raportat la art.12 alin.1 din Legea nr.187/2012, i s-au interzis inculpatului drepturile prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b și lit.c din Codul penal anterior (pedeapsă accesorie).

În baza art.65 alin.2 din Codul penal anterior raportat la art.12 alin.1 din Legea nr.187/2012, i s-au interzis inculpatului pe o durată de 3 ani drepturile prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b și lit.c din Codul penal anterior (pedeapsă complementară). Potrivit art.66 din Codul penal anterior, executarea pedepsei interzicerii unor drepturi începe după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă ori după prescripția executării pedepsei.

S-a constatat că infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat prin prezenta este săvârșită în concurs real cu faptele ce au atras condamnarea sa, prin sentința penală nr.67/F din 9 mai 2017 a Tribunalului Ialomița, rămasă definitivă prin decizia penală nr.1772/A din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel București — Secția I Penală, la pedeapsa de 3 ani închisoare.

Repune în individualitate pedepsele aplicate inculpatului prin sentința penală nr.67/F din 9 mai 2017 a Tribunalului Ialomița, rămasă definitivă prin decizia penală nr.1772/A din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel București — Secția I Penală, după cum urmează:

Pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.29 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal de la 1968 și art.5 din Codul penal și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b și lit.c din Codul penal anterior, inculpatului pe o durată de 3 ani.

În baza art.86⁵ alin.1 din Codul penal anterior raportat la art.85 alin.1 din același cod, s-a dispus anularea suspendării executării pedepsei închisorii sub supraveghere aplicată inculpatului prin hotărârile judecătorești mai sus menționate.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

În baza art.36 alin.1 din Codul penal anterior raportat la art.33 lit.a - art.34 lit.b din același cod, cu aplicarea art.5 din Noul Cod penal, s-a dispus contopirea pedepselor aplicate inculpatului, urmând ca, în final, acesta să execute pedeapsa principală cea mai grea, de 3 ani închisoare.

În baza art. 71 din Codul penal anterior raportat la art.12 alin.1 din Legea nr.187/2012, i s-au interzis inculpatului drepturile prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b și lit.c din Codul penal anterior (pedeapsă accesorie).

În baza art.35 alin.1-3 din Codul penal anterior raportat la art.12 alin.1 din Legea nr.187/2012, s-au contopit pedepsele complementare și, în baza art.65 alin.2 din Codul penal anterior, i s-au interzis inculpatului pe o durată de 3 ani drepturile prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b și lit.c din Codul penal anterior (pedeapsă complementară). Potrivit art.66 din Codul penal anterior, executarea pedepsei interzicerii unor drepturi începe după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă ori după prescripția executării pedepsei.

În baza art.86⁵ alin.2 din Codul penal anterior raportat la art.86¹ - art.86² din același cod, s-a dispus suspendarea executării pedepsei închisorii sub supraveghere și stabilește un termen de încercare de 6 ani.

Potrivit art.86⁵ alin.3 din Codul penal anterior, termenul de încercare se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a pronunțat anterior suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei (19.12.2017).

A fost încredințată supravegherea inculpatului Serviciului de Probațiune Ialomița.

În baza art.86³ din Codul penal din 1968, pe durata termenului de încercare inculpatul trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte, la datele fixate, la Serviciul de Probațiune Ialomița;
- b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

În baza art.86³ alin.3 din Codul penal din 1968 i s-a impus inculpatului să nu depășească limita teritorială a României fără acordul instanței.

În baza art.71 alin.5 din Codul penal din 1968, pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale, s-a suspendat și executarea pedepselor accesorii aplicate inculpatului.

I s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.86⁴ din Codul penal din 1968 privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

B. În baza art.396 alin.1 și 2 din Codul de procedură penală raportat la art.9 alin.1 lit.c și alin.2 din Legea nr.241/2005 (forma în vigoare la data comiterii faptelor, 2010 – 2012), cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal anterior, art.74 alin.1 lit.b din Codul penal anterior combinat cu art.76 alin.1 lit.c din același cod și art. 5 din Codul penal, a fost condamnat inculpatul la pedeapsa principală de 1 an și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată.

În baza art.71 din Codul penal anterior raportat la art.12 alin.1 din Legea nr.187/2012, i s-au interzis inculpatului drepturile prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b și lit.c din Codul penal anterior (pedeapsă accesorie).

În baza art.65 alin.2 din Codul penal anterior raportat la art.12 alin.1 din Legea nr.187/2012, i s-au interzis inculpatului pe o durată de 3 ani drepturile prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b și lit.c din Codul penal anterior (pedeapsă complementară). Potrivit art.66 din Codul penal anterior, executarea pedepsei interzicerii unor drepturi începe după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă ori după prescripția executării pedepsei.

S-a constatat că infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat prin prezenta este săvârșită în concurs real cu faptele ce au atras condamnarea sa, prin sentința penală nr.67/F din 9 mai 2017 a Tribunalului Ialomița, rămasă definitivă prin decizia penală nr.1772/A din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel București – Secția I Penală, la pedeapsa de 3 ani închisoare.

S-au repus în individualitate pedepsele aplicate inculpatului prin sentința penală nr.67/F din 9 mai 2017 a Tribunalului Ialomița, rămasă definitivă prin decizia penală nr.1772/A din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

București — Secția I Penală, după cum urmează :

Pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.29 alin.1 lit.a din Legea 656/2002, cu aplicarea art.5 din Codul penal și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b și lit.c din Codul penal anterior, inculpatului pe o durată de 3 ani.

În baza art.86⁵ alin.1 din Codul penal anterior raportat la art.85 alin.1 din același cod, s-a dispus anularea suspendării executării pedepsei închisorii sub supraveghere aplicată inculpatului prin hotărârile judecătorești mai sus menționate.

În baza art.36 alin.1 din Codul penal anterior raportat la art.33 lit.a - art.34 lit.b din același cod, cu aplicarea art.5 din Codul penal, s-a dispus contopirea pedepselor aplicate inculpatului urmând ca, în final, acesta să execute pedeapsa principală cea mai grea, de 3 ani închisoare.

În baza art. 71 din Codul penal anterior raportat la art.12 alin.1 din Legea nr.187/2012, i s-au interzis inculpatului drepturile prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b și lit.c din Codul penal anterior (pedeapsă accesorie).

În baza art.35 alin.1 - 3 din Codul penal anterior raportat la art.12 alin.1 din Legea nr.187/2012, s-au contopit pedepsele complementare și, în baza art.65 alin.2 din Codul penal anterior, i s-au interzis inculpatului pe o durată de 3 ani drepturile prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b și lit.c din Codul penal anterior (pedeapsă complementară). Potrivit art.66 din Codul penal anterior, executarea pedepsei interzicerii unor drepturi începe după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă ori după prescripția executării pedepsei.

În baza art.86⁵ alin.2 din Codul penal anterior raportat la art.86¹ - art.86² din același cod, s-a dispus suspendarea executării pedepsei închisorii sub supraveghere și stabilește un termen de încercare de 6 ani.

Potrivit art.86⁵ alin.3 din Codul penal anterior, termenul de încercare se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a pronunțat anterior suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei (19.12.2017).

Încredințează supravegherea inculpatului Serviciului de Probațiune Ialomița.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

În baza art.86³ din Codul penal din 1968, pe durata termenului de încercare inculpatul trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte, la datele fixate, la Serviciul de Probațiune Ialomița;
- b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

În baza art.86³ alin.3 din Codul penal din 1968 i s-a impus inculpatului să nu depășească limita teritorială a României fără acordul instanței.

În baza art.71 alin.5 din Codul penal din 1968, pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale, s-a suspendat și executarea pedepselor accesorii aplicate inculpatului.

I s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.86⁴ din Codul penal din 1968 privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

S-a făcut aplicarea dispozițiilor art.12 din Legea nr.241/2005, în sensul că instanța a dispus aplicarea în ceea ce-i privește pe inculpați, a interdicției de a fi fondator, administrator, director sau reprezentant legal ai societății comerciale, iar dacă au fost aleși, să fie decăzuți din drepturi.

Totodată, în baza art.13 din Legea nr.241/2005, s-a dispus comunicarea către Oficiul Național al Registrului Comerțului a unei copii de pe dispozitivul hotărârii judecătorești de condamnare, la data rămânerii definitive a acesteia.

În temeiul art.397 alin.1 din Codul de procedură penală combinat cu art.25 alin.1 din același cod și art. 19 alin.5 din Codul de procedură penală, totul raportat la art.1357, art.1373 și art.1381 din Codul civil, a fost admisă acțiunea civilă formulată de partea civilă, Statul Român prin A.N.A.F. — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești — Agenția Județeană a Finanțelor Publice Ialomița.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

Au fost obligați inculpații, în solidar și cu partea responsabilă civilmente, la plata despăgubirilor civile aferente prejudiciului produs bugetului general consolidat, în sumă de 509.313 lei, compusă din : impozit pe profit în sumă de 203.734 lei și TVA în sumă de 305.579 lei, reprezentând debit principal, precum și la plata accesoriilor aferente acestui debit (dobânzi și penalități de întârziere), în sumă de 526.143 lei.

S-a constatat că prejudiciul a fost recuperat integral, prin plată voluntară, astfel cum rezultă din înscrisurile doveditoare depuse la dosarul cauzei.

În baza art.404 alin.4 lit.c din Codul de procedură penală și art.249 din același cod, astfel cum au fost interpretate prin decizia pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recursul în interesul legii nr.19/2017, combinat cu dispozițiile art.11 din Legea nr.241/2005, au fost menținute măsurile asigurătorii, dispuse prin ordonanța procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Ialomița, restrânse inițial prin încheierea din 18 iunie 2019 și apoi prin încheierea din 11 decembrie 2019, în vederea garantării plății cheltuielilor judiciare avansate de stat.

În baza art.397 alin.1 din Codul de procedură penală raportat la art.25 alin.3 din același cod, s-a dispus desființarea înscrisurilor emise în fals.

Împotriva sentinței penale anterior menționate, au declarat apel inculpații.

Instanța de control judiciar investită cu apelul inculpaților, respectiv Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală, **la termenul din 13 mai 2021**, având în vedere susținerile apărătorului ales al apelanților – inculpați, a încuviințat cererea formulată de acesta și a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru rezolvarea unei chestiuni de drept, respectiv pentru a se pronunța dacă dobânzile și penalitățile se aplică la prejudiciul produs prin comiterea faptei, majorat cu 20% din baza de calcul sau dobânzile și penalitățile se calculează doar la prejudiciul produs prin comiterea faptei.

Procurorul și apărătorul ales al apelanților - inculpați, având cuvântul, pe rând, **au fost de acord cu sesizarea** Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea acestui aspect în vederea unei practici unitare în acest sens.

Curtea de Apel București a reținut că, în privința art.8 și art.9 din Legea nr.241/2005, prin introducerea art.10 alin.1¹ și alin.1² din Legea nr.55/2021 s-a reglementat o cauză de nepedepsire, care se aplică, indiferent de valoarea prejudiciului, dacă, în cursul urmăririi penale sau în cursul judecății, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive, prejudiciul produs prin comiterea faptei, majorat cu 20% din baza de calcul, la care se adaugă dobânzile și penalitățile, este acoperit integral.

În acest caz, fapta nu se mai pedepsește, făcându-se aplicarea, în aceste condiții, a dispozițiilor art.16 alin.1 lit.h din Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, Curtea a avut în vedere considerentele Deciziei Curții Constituționale nr.101/2021 (par. 104 și următoarele), care tratează dispozițiile nou-introduse drept norme de dezincriminare, reținându-se că legiuitorul a reglementat un mecanism alternativ celui penal pentru a da posibilitatea reparării mai rapide a integrității deja afectate a bugetului public național, aceste norme înlocuind răspunderea penală cu una civilă și cuprinzând în sine, o formă de sancțiune civilă.

Pe de altă parte, acestea au natura unei instituții de drept penal material, întrucât privesc natura și cuantumul sancțiunilor aplicabile, reglementând în materia pedepselor penale, în sensul înlocuirii răspunderii penale cu o formă de sancțiune civilă și au și o natură procesuală, prin termenul instituit, respectiv, în cursul urmăririi penale sau al judecății, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.

Curtea de Apel București, prin încheierea din 13 mai 2021, pronunțată în dosarul nr.1059/98/2018, în baza art.475 și a art.476 alin.1 din Codul de procedură penală, a admis cererea privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și a amânat judecarea cauzei la data de 10 iunie 2021, iar ulterior la data de 30 septembrie 2021.

II. Dispoziții legale relevante

Art.10 din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale modificată prin Legea nr.55/2021 din 31 martie 2021

(1) În cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute la

art.8 și 9, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării prejudiciul cauzat este acoperit integral, iar valoarea acestuia nu depășește 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se poate aplica pedeapsa cu amendă. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 50.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică pedeapsa cu amendă.

(1¹) În cazul săvârșirii uneia dintre infracțiunile prevăzute la art.8 și 9, dacă în cursul urmăririi penale sau în cursul judecării până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive prejudiciul produs prin comiterea faptei, majorat cu 20% din baza de calcul, la care se adaugă dobânzile și penalitățile, este acoperit integral, fapta nu se mai pedepsește, făcându-se aplicarea dispozițiilor art.16 alin.1 lit.h din Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

(1²) Dispozițiile prezentului articol se aplică tuturor inculpaților chiar dacă nu au contribuit la acoperirea prejudiciului prevăzut la alin. 1 și (1¹).

(2) Dispozițiile prevăzute la alin.1 nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune prevăzută de prezenta lege într-un interval de 5 ani de la comiterea faptei pentru care a beneficiat de prevederile alin.1.

III. Analiza admisibilității sesizării

Pentru a fi admisibilă, sesizarea fundamentată pe procedura prevăzută de art.475 și următoarele din Codul de procedură penală trebuie să îndeplinească următoarele condiții cumulative: să existe o chestiune de drept susceptibilă a fi soluționată în mod diferit de instanțe; sesizarea să fie formulată de un complet investit cu soluționarea unei cauze în ultimă instanță; problema de drept a cărei dezlegare se solicită să nu fi fost supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție, nestatuându-se asupra ei printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare; de lămurirea chestiunii de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei în care a fost invocată.

Astfel, din analiza încheierii rezultă că solicitarea aparține unei instanțe (*curte de apel*) investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

În ceea ce privește condiția ca problema de drept a cărei dezlegare se solicită să nu fi fost supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție,

nestatuându-se asupra ei printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, din verificările efectuate s-a constatat că nu a făcut și nu face obiectul niciunui recurs în interesul legii și nici al unei hotărâri prealabile.

De asemenea, este îndeplinită condiția ca de chestiunea de drept să depindă soluționarea cauzei în ultimă instanță, deoarece în funcție de modul de calcul al dobânzilor și al penalităților (raportat doar la prejudiciul produs prin comiterea faptei sau la prejudiciul majorat cu 20%) ce sunt achitate de inculpați, soluția ce se va dispune în cauză va fi diferită.

Totodată, problema de drept este susceptibilă de a fi soluționată în mod diferit de instanțe, iar de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei în care a fost invocată.

În consecință, se constată îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a sesizării.

IV. Analiza juridică pe fond

Prin art.10 alin.1¹ din Legea nr.241/2005 modificată prin Legea nr.55/2021, legiuitorul a reglementat o cauză specială de nepedepsire, înlocuind răspunderea penală cu una civilă în cazul acoperirii prejudiciului, majorat cu 20%, la care se adaugă dobânzile și penalitățile.

Această dispoziție legală a ridicat însă problema cu privire la prejudiciul la care trebuie calculate dobânzile și penalitățile, respectiv dacă se aplică la prejudiciul produs prin comiterea faptei sau la prejudiciul majorat cu 20% din baza de calcul.

Prin decizia nr.17 din 5 octombrie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii a decis că, în cauzele penale având ca obiect infracțiunile de evaziune fiscală prevăzute în Legea nr.241/2005, instanța, soluționând acțiunea civilă, dispune obligarea inculpatului condamnat pentru săvârșirea acestor infracțiuni la plata sumelor reprezentând obligația fiscală principală datorată și la plata sumelor reprezentând obligațiile fiscale accesorii datorate, în condițiile Codului de procedură fiscală.

Potrivit art.1 pct.28 din Codul de procedură fiscală, prin *obligație fiscală principală se înțelege obligația de plată a impozitelor, taxelor și*

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

contribuțiilor sociale, precum și obligația organului fiscal de a restitui sumele încasate fără a fi datorate și de a rambursa sumele cuvenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege.

Potrivit art.1 pct.29 din Codul de procedură fiscală, *prin obligație fiscală accesorie se înțelege obligația de plată sau de restituire a dobânzilor, penalităților sau a majorărilor, aferente unor obligații fiscale principale.*

Conform deciziei nr.101 din 17 februarie 2021 a Curții Constituționale, paragraful nr.107, majorarea de 20% ce a fost prevăzută în art.10 alin.1¹ din Legea nr.241/2005 modificată prin Legea nr.55/2021 reprezintă o formă de sancțiune civilă care pedepsește abaterea de la normele de drept pentru cel care a afectat integritatea bugetului public.

Întrucât această majorare de 20% nu reprezintă o obligație fiscală principală astfel cum a fost definită în art.1 pct.28 din Codul de procedură fiscală, ci este o formă de sancțiune civilă, se trage concluzia că nu are natura juridică a unei obligații fiscale principale și, în consecință, nu va fi de natură a atrage achitarea unor obligații fiscale accesorii (dobânzi sau penalități aferente unor obligații fiscale principale).

De altfel, dispozițiile art.10 alin.1¹ din Legea nr.241/2005 modificată prin Legea nr.55/2021 au natura unei instituții de drept penal material deoarece privesc înlocuirea răspunderii penale cu o formă de sancțiune civilă, dar și o natură procesual penală prin termenul instituit pentru achitarea procentului de 20% din prejudiciul stabilit ca sancțiune pentru a putea beneficia de cauza de nepedepsire.

În plus, procentul de 20% din baza de calcul nu constituie un debit în sens fiscal care să fie generator de dobânzi și penalități de întârziere și nu are un termen scadent de la care să se producă accesorii. Plata acestuia este o facultate lăsată la latitudinea autorului faptei, instituită de o normă penală, fiind o condiție impusă de legiuitor pentru a beneficia de cauza de nepedepsire instituită prin art.10 alin.1¹ din Legea nr.241/2005 modificată prin Legea nr.55/2021, în sensul aplicării dispozițiilor art.16 lit.h din Codul de procedură penală.

În consecință, penalitățile se calculează la prejudiciul produs prin comiterea faptei și nu la prejudiciul majorat cu 20% din baza de calcul.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

Pentru aceste motive, în temeiul art.475 – art.477 din Codul de procedură penală,

Vă solicităm

Pronunțarea unei decizii prin care chestiunea de drept supusă dezlegării să primească următoarea rezolvare: *„Dobânzile și penalitățile se aplică doar la prejudiciul produs prin comiterea faptei și nu la prejudiciul produs prin comiterea faptei, majorat cu 20% din baza de calcul”*.

**PROCUROR GENERAL,
Gabriela SCUTEA**